

خیلی وقت است که در هر جای شهر، اگر فروشگاه چادری افتتاح شود، اولین نفری که برایشان گل و شیرینی می‌برد من هستم زیرا آن‌ها را رقیب نمی‌دانم. به نظرم رفیق هستم زیرا هر چه تعداد این فروشگاه‌ها بیشتر شود، یعنی رغبت مردم به استفاده از محصولات حجاب بیشتر شده است و این برای همه خوب است

عکس: سنا ز صفائی / شهر آرا

گفت‌وگو با آزاده کمیلی، مدیر یکی از فروشگاه‌های بزرگ عرضه چادر مشکی در مشهد که هدفش معرفی سبک‌های مختلف چادرو علاقه‌مندی زنان به آن است

صدفی که زنان را در آغوش گرفت

سعیده آل ابراهیم

مدت‌هاست ثابت شده است نصیحت مستقیم به آدم‌ها کار ساز نیست و حتی گاهی می‌تواند نتیجه عکس بدهد، اما صحبت غیرمستقیم یکی از روش‌های مؤثر تربیتی است. فرد وقتی بدون اجبار و از روی اختیار چیزی را انتخاب می‌کند، برایش مفهوم دل‌نشینی دارد. بانو آزاده کمیلی نیز ۱۷ سال است سعی می‌کند از طریق حفظ شأن و معرفی وجهه چادر به نوعی در فرهنگ عفاف و حجاب سهیم باشد تا زنان به‌ویژه دختران جوان بتوانند در انتخاب پوشش اسلامی، تنوع بیشتری داشته باشند. تا سال‌های پیش، بیشتر بانوان پارچه چادری می‌خریدند و از خیاط می‌خواستند برای آن‌ها بدوزد و شاید کمتر جایی پیدا می‌شد که به پوشش چادر با کیفیت و با تنوع بالا بپردازد. به همین دلیل، رغبتی به خرید چادر از بازار نبود. ابداع کمیلی نیز از دل چنین روزهایی سر برمی‌آورد. او می‌خواست جایی برای عرضه چادر باشد و انواع حجاب را به دیگران بشناساند. او حالا مدیر یکی از فروشگاه‌های بزرگ عرضه چادر مشکی در مشهد است و ۱۷ سالی می‌شود که در این زمینه مشغول به کار است.

کمیلی برای این سؤال، پاسخی پیدا کرد و سال ۸۳ چادر مدل صدف را طراحی کرد.

➤ راه‌اندازی کارگاه با لوازم دست دوم

طراحی چادر توسط مادر، انگار او را به رؤیای کارآفرینی‌اش نزدیک کرده بود. به همین دلیل، با وجود اینکه باردار بود، کارگاهی در نزدیکی خانه‌شان اجاره کرد تا زودتر به نتیجه برسد. «مادرم خیاطی بلد بود، به قدری که برای خودمان لباس می‌دوخت. کارگاه را با ۵۰۰ هزار تومان رهن کردیم. ۲ چرخ خیاطی داشتیم و چند میز و صندلی دست دوم هم از کوچه نور خریده بودیم. ۵ بانوی سرپرست خانوار نیز در این کارگاه با ما کار می‌کردند. ۶ ماه اول تا زمانی که نیروها کار دوخت چادر را یاد بگیرند، دستمال آشپزخانه می‌دوختند، اما من در همه این مدت برای دوخت چادر ساده و همان مدلی که مادرم طراحی کرده بود آگهی می‌دادم. ما آن زمان تکی دوزی می‌کردیم و کم کم آن قدر مشتری‌هایمان در همان کارگاه کوچک زیاد شدند که در کوچه صف می‌بستند.»

او می‌خواست کار جدیدی در همه زمینه‌های حجاب ارائه بدهد. به همین دلیل، اوایل به این فکر می‌کردند که چه کاری می‌شود انجام داد تا خانم‌هایی که مانتو و روسری می‌پوشند، یقه‌شان مشخص نشود. بنابراین یقه حجاب را تولید می‌کنند. سال ۸۴ نیز ساق دست‌های رنگی را تولید می‌کنند که البته گاهی به دلیل این تغییرات، مورد نقد هم قرار می‌گیرند. «یک مرتبه به یاد دارم که خانمی می‌خواست شیشه‌های فروشگاه قبلی‌مان را بشکند یا مدتی در فضای مجازی مطالبی می‌نوشتند و به ما هجمه وارد می‌کردند که با این سبک‌ها دیگران را از حجاب زده می‌کنید، اما خوشبختانه در کنار این نقدها، واکنش‌های مثبت زیادی هم داشته‌ایم. زنان زیادی بودند که دوست نداشتند

➤ مردم در قطعی برق با چراغ قوه چادرها را می‌بینند

تاکنون بارها و بارها از زبان کارشناسان امر شنیده‌ایم که ترویج فرهنگ عفاف و حجاب که از بستر خانواده امکان‌پذیر است و سپس به اجتماع نیز تزیق می‌شود، در واقع حجاب، تضمین‌کننده امنیت اجتماعی است و می‌تواند باعث کاهش آسیب‌های اجتماعی شود. بنابراین در واقع کار کمیلی امری فرهنگی نیز به شمار می‌رود که امروزه بیش از هر زمان دیگری به آن نیاز داریم. این روزها خیلی از گفت‌وگوهای حضوری مان با قطعی برق هم‌زمان می‌شود و گاهی ممکن است مانند این بار، برای دقایقی پشت در برقی این مجموعه معطل شویم و با وجود تاریکی، گفت‌وگویمان را پیش ببریم. با وجود قطعی برق، مردم برای خرید می‌آیند و با نور چراغ قوه تلفن‌های همراهشان محصولات را می‌بینند.

➤ دوست داشتم کارآفرین شوم

آزاده کمیلی، متولد سال ۵۸ و اهل مشهد است. زمانی که مدرک لیسانس مبانی فقه و حقوق خود را دریافت می‌کند، در مرکز خدمات مشاوره استان قدس مشغول به کار می‌شود. عمر این فعالیت ۶ ماه بیشتر طول نمی‌کشد زیرا او متوجه می‌شود روحیاتش با شغل کارمندی سازگار نیست و دوست دارد کارآفرین شود.

➤ چادری برای اشتغال و مادرانگی

مادرش معلم بود و در همه سال‌هایی که در جامعه فعالیت و در کنار آن بچه‌داری نیز می‌کرد، پرسشی در گوشه ذهنش جا خوش کرده بود: آیا نمی‌شود چادری طراحی کرد که بانوان در حین اشتغال و بچه‌داری راحت باشند و در عین حال پوشش آن‌ها به طور کامل حفظ شود؟ سرانجام، مادر